

[Kjeld Olesen.]

virkeligheden ikke tager det videre alvorligt. Jeg må advare imod en sådan opfattelse. Dette forslag fremsat af et parti, der repræsenterer ca. 40 pct. af vælgerne, er kommet for at blive gennemført i principerne, før eller senere.

Det er rigtigt, at vi i forsvarskommissionen har al den sagkundskab og ekspertise, der skal til, når et så gennemgribende forslag skal behandles. Derfor burde socialdemokratiet ikke være kommet frem med det her i tinget, siger man. Men man overser to ting.

For det første vil et folketingsudvalg få akkurat den samme sagkundskab og ekspertise stillet til rådighed, og naturligvis skal der ikke træffes endelige beslutninger, før de væsentlige spørgsmål er tilstrækkeligt belyst. Forskellen på kommissionen og folketingsudvalget er, at man på langt kortere tid vil kunne nå frem til beslutningerne ved den sidstnævnte metode.

For det andet overser man, at det, som mest af alt er fornødent, er en politisk afklaring. I folketingsudvalget skal vi ikke lægge op til en lovgivning, der kortlægger en fremtidig ordning i alle enkeltheder, men vi må her i tinget træffe beslutning om nogle principper, således at det bliver op til planlæggerne — i lighed med systemet inden for det svenske forsvar — at bygge videre på disse principper.

Som parlamentarikere er det vores opgave at turde tage det ansvar, der er forbundet med at lovgive. At køre videre med en ordning, der for hver dag bliver stadig mere ude af trit med tiden, er også et ansvar. Vi finder, at tiden må være inde til handling. Vi fremsætter vort forslag i håbet om, at den nødvendige handling og de nødvendige beslutninger vil kunne træffes i fællesskab mellem de fire partier, der tidligere har stået bag dansk forsvar.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om luftfart.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 18) findes i tidenden sp. 722, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 409).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandlings sættes til forhandling under ét.

Enggard: På et enigt udvalgs vegne skal jeg tillade mig at indstille forslaget til vedtagelse i uændret skikkelse.

Der er undervejs i udvalgsarbejdet fra hr. Arne Larsens side rejst spørgsmålet om en berigtigelse af en trykfejl i forbindelse med en paragrafhenvi sning i gennemførelsesbekendtgørelsen. Denne fejl håber vi gennem betænkningens formulering og de gengivne oplysninger fra ministeren for offentlige arbejder nu ikke skulle give anledning til misforståelser.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning angående folketingets ombudsmands beretning for året 1969.

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. VI) findes i tillæg B. sp. 411 i betænkning fra ombudsmandsudvalget).

Forslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til anden (sidste) behandling sættes til forhandling under ét.

Poul Dam: Jeg har ved denne lejlighed ment, at det var rigtigt at pege på et problem omkring ombudsmandsinstitutionen og måske ombudsmandsinstitutionens arbejdsvilkår, som ikke giver mig anledning til nogen kritik, men som det måske var værd at overveje. Det vedrører den ellers noksom omtalte Kejsergadesag, som om-

[Poul Dam.]

budsmanden i sin tid har optaget til behandling på eget initiativ i medfør af ombudsmandslovens § 6, stk. 5. Han blev færdig med sin undersøgelse og afleverede en redegørelse den 19. marts 1970, og en lille måned senere fulgte der en debat her i folketinget, som endte med et dagsordensforslag, på grundlag af hvilket der blev nedsat et udvalg på 17 medlemmer til at undersøge sagen nærmere. Også betænkningen fra dette udvalg er, som medlemmerne vil vide, optrykt i ombudsmandens beretning.

Når man sammenligner de to beretninger — og ganske særlig når man gør det med den ekstra viden, som det medfører at have siddet i det pågældende udvalg — kan man ikke undlade at lægge mærke til, at folketingsudvalget ganske åbenbart har fået en hel del oplysninger frem, som ombudsmanden ikke har haft eller ikke har anset for at være særlig væsentlige i sammenhængen.

Når vi har en ombudsmand, som er folketingets tillidsmand på en lang række områder, og som har en meget vidtgående hjemmel til at skaffe sig oplysninger, så giver en sådan sag anledning til nogen bekymring. Konklusionerne af ombudsmandens undersøgelse og af folketingsudvalgets arbejde var meget langt sammenfaldende, men der kom dog under folketingsudvalgets arbejde så meget supplerende materiale frem, at man må sige, at det for sagens samlede oplysning var nyttigt, at folketinget selv tog sagen i sin hånd og gennem dette udvalg gjorde et større og mere vidtgående arbejde end det, ombudsmanden havde kunnet udrette.

Det gør det efter min mening nødvendigt, at folketinget følger ombudsmandens virksomhed og følger de sager, som forekommer, og som ombudsmanden måske tager op, måske ikke tager op, langt mere grundigt, end vi hidtil har gjort det. I hvert fald viser det, at det i dette tilfælde var væsentligt og rigtigt, at folketinget gjorde mere, end ombudsmanden havde gjort.

Hermed slutte forhandlingen.

Forslagets tekst og dets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om udbygning af det storkøbenhavnske S-banenet og om forarbejder for tunnelbaneanlæg i København og Frederiksberg.

(Lovforslaget (nr. 55) findes i tillæg A, sp. 1367, fremsættelsen i tidenden sp. 976).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Boye Hansen: Må jeg allerførst udtale min glæde over, at man nu er kommet så langt, at man kan påbegynde arbejdet med udbygningen af Hareskovbanen til S-bane med tilslutning til det storkøbenhavnske S-banenet, således som det blev vedtaget i loven af 1961 om det storkøbenhavnske S-banenet m. v. Loven af 1961 omfatter bl. a. ombygning af Hareskovbanen til S-bane og indførelse af denne bane til Boulevardbanen ad en ny forbindelsesbane fra København L til Svanemøllen med hen- og tilbagekørsel til og fra København L station. Denne nye forbindelseslinje var tænkt som en midlertidig ordning, idet man dengang regnede med, at Hareskovbanens endelige indføring til Boulevardbanen engang skulle ske via en tunnelbane langs Nørrebrogade. Jeg er enig med ministeren i, at denne tanke efter de nu foreliggende planer må betragtes som bortfaldet. I nr. 1 i det nu af ministeren fremsatte forslag foreslås det, at Hareskovbanen indføres fra Emdrup, formentlig fra den nuværende Tuborgvej-Emdrupvej station, direkte til Svanemøllen uden om København L, således at man undgår hen- og tilbagekørsel fra denne station. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det endvidere, at denne nye forbindelsesbane bliver den permanente indføring af Hareskovbanen til Boulevardbanen.